

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 16Co/35/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3221200349
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Čelková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3221200349.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivicy Čelkovej a členiek senátu JUDr. Ivety Záleskej a Mgr. Stanislavy Kollárovej v spore žalobcu: Schindler výťahy a eskalátory a.s., so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 31 402 828, zast.: JUDr. Stanislav Melišek, advokát so sídlom Sabinovská 8, 821 02 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 13 962 019, proti žalovanému: EKA, s.r.o., so sídlom Trenčianska cesta 603, 957 01 Bánovce nad Bebravou, IČO: 36 300 446, zast.: JUDr. Martin Žaňko, advokát so sídlom Trenčianska cesta 603, 957 01 Bánovce nad Bebravou, IČO: 44 695 802, o zaplatenie 1.316,02 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 2Cb/3/2021 – 74 zo dňa 21. septembra 2022, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

Žalovanému sa proti žalobcovi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu žalobcu zamietol a žalobcu zaviazal k náhrade trov konania v celom rozsahu.

2. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.316,02 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 253,30 eur od 11.06.2017 do zaplatenia a zo sumy 1.062,72 eur od 11.06.2017 do zaplatenia, paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,00 eur a náhrady trov konania. Podanú žalobu odôvodnil tým, že žalovaný je správca bytového domu A. XXXX, B. C. B. a koná v mene a na účet vlastníkov bytov a nebytových priestorov A. XXXX, B. C. B.. Dňa 29.03.2015 žalobca so žalovaným uzatvorili zmluvu o dielo č. XXX/XX Sch, ktorej predmetom bolo vykonávanie servisu výťahových zariadení formou pravidelnej údržby a servisu žalobcom - zhotoviteľom, a to v zmluve špecifikovaných výťahových zariadeniach. Dňa 27.04.2017 mu žalovaný nahlásil poruchu výťahového zariadenia č. XXXXXXXX spôsobenú nesprávnou manipuláciou s výťahovým zariadením, v dôsledku čoho na tomto došlo k poškodeniu pohonu dverí kabíny. D. odstránil dňa 27.04.2017. Žalovanému vyúčtoval vykonanú opravu výťahového zariadenia faktúrou č. XXXXXXXXX z dňa 26.05.2017 s dátumom splatnosti do 10.06.2017 na sumu 253,30 eur. Žalovaný si u neho tiež objednal opravu poškodenia dvernej uzávery výťahového zariadenia č. XXXXXXXX, na základe čoho mu bola dňa 10.04.2017 doručená cenová ponuka na odstránenie tohto poškodenia, ktorú žalovaný toho istého dňa akceptoval. Konštatoval, že opravu poškodenia dvernej uzávery výťahového zariadenia pre žalovaného vykonal a následne funkčnosť výťahového zariadenia skontroloval dňa 11.05.2017. Vykonanú opravu žalovanému vyúčtoval

faktúrou č. XXXXXXXXXX zo dňa 26.05.2017, so splatnosťou 10.06.2017 v sume 1.062,72 eur. Žalovaný do dňa podania tejto žaloby peňažné čiastky vyúčtované faktúrami č. XXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXX nezaplatil a tak jeho dlh voči žalobcovi je 1.316,02 eur.

3. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť v celom rozsahu a žalobcu zaviazat' na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní zistil nasledovný skutkový stav: Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný je správcom bytového domu súp. č. XXXX na ulici A. v B. C. B. (ďalej "predmetný bytový dom"). Dňa 28.07.2014 žalobca so žalovaným ako zástupcom vlastníkov bytov a nebytových priestorov predmetného bytového domu uzatvorili zmluvu o dielo č. XXXXXXXXXX, predmetom ktorej bola demontáž starých výťahových zariadení a montáž nových výťahových zariadení v predmetnom bytovom dome (ďalej len "predmetná zmluva o dielo"). Dňa 29.03.2015 žalobca so žalovaným ako zástupcom vlastníkov bytov a nebytových priestorov predmetného bytového domu uzatvorili zmluvu označenú ako "Zmluva na základný servis" č. 310/15 Sch, ktorej predmetom bolo vykonávanie pravidelnej údržby a servisu výťahových zariadení výrobné číslo XXXXXXXXXX typu Schindler 6300 s nosnosťou 1125 kg a výrobné číslo 20035212-1 typu Schindler 6300 s nosnosťou 400 kg v predmetnom bytovom dome žalobcom tak, ako je uvedené v tejto zmluve a jej Prílohách č. 1 (Služby zahrnuté v zmluve na základný servis) a č. 2 (Obchodné podmienky pre servisnú zmluvu spoločnosti Schindler) za dohodnutú cenu 1.200,00 eur bez DPH ročne (ďalej aj len "predmetná zmluva na základný servis"). Predmetná zmluva na základný servis bola dohodnutá na dobu určitú od 01.04.2015 do 31.03.2016. Podľa znenia predmetnej zmluvy na základný servis sa zmluvné vzťahy vyplývajúce z tejto zmluvy riadia slovenskými všeobecne záväznými právnymi predpismi, podmienky výslovne neupravené touto zmluvou sa riadia predovšetkým Obchodným zákonníkom a jeho ustanoveniami o zmluve o dielo.

5. Medzi stranami nebolo sporné, že dňa 27.04.2017 žalovaný nahlásil žalobcovi poruchu výťahového zariadenia č. XXXXXXXXX, ktorú žalobca dňa 27.04.2017 odstránil, ako to vyplýva aj z predloženého pracovného výkazu. Vykonanú opravu výťahového zariadenia žalobca žalovanému vyúčtoval faktúrou č. XXXXXXXXXX zo dňa 26.05.2017 s dátumom splatnosti dňa 10.06.2017 znejúcou na sumu 253,30 eur s DPH. Nebolo ďalej sporné, že na základe písomnej cenovej ponuky žalobcu zo dňa 10.04.2017 a jej akceptácie žalovaným dňa 10.04.2017, žalobca vykonal opravu poškodenia dvernej uzávery výťahového zariadenia č. XXXXXXXXX a následne funkčnosť výťahového zariadenia skontroloval dňa 11.05.2017, ako to vyplýva aj z predloženého pracovného výkazu. Vykonanú opravu žalobca žalovanému vyúčtoval vo faktúre č. XXXXXXXXXX zo dňa 26.05.2017, so splatnosťou 10.06.2017 znejúcou na sumu 1.062,72 eur s DPH. Nebolo tiež sporné, že žalovaný v lehote splatnosti ani doposiaľ uvedené faktúry vystavené žalobcom neuhradil.

6. Listom označeným ako "Reklamácia zhotoveného diela" zo dňa 06.05.2017 spoločenstvo vlastníkov bytov predmetného bytového domu uplatnilo u žalobcu reklamáciu diela zhotoveného podľa zmluvy č. XXXXXXXXXX zo dňa 28.07.2014. V tejto reklamácií je uvedené, že počas doby prevádzky, čo je niečo vyše dvoch rokov, sa na výťahu vyskytlo množstvo prevádzkových závad, ktoré vyžadovali servisný zásah. Tieto závady boli v prevažnej miere spôsobené zasekávaním a neuzatvorením posuvných dverí výťahov. Zo strany servisného strediska boli tieto závady považované za chyby spôsobené nesprávnym používaním výťahov, spoločenstvo sa s týmto názorom nestotožnilo, nakoľko sú výťahy používané v bytovom dome s 88 bytmi (táto skutočnosť bola zhotoviteľovi diela známa pred uzatvorením zmluvy o dielo), čo predpokladá aj určitú prevádzkovú záťaž. Vodiace lišty - špáry sú pravidelne čistené a udržiavané nielen upratovacou službou bytového domu, ale aj samotnými členmi výboru spoločenstva. Pri takom množstve bytov a obyvateľov bytového domu je zrejmé, že konštrukcia výťahov by mala zniesť aj určité mechanické znečistenie a drobné kamienky, ktoré sa dostanú do špár by nemali spôsobiť prevádzkové závady. Dôvod výmeny výťahov bol nie estetický, ale funkčný - tzn. zabezpečiť bezporuchovú prevádzku výťahového zariadenia. To však nezodpovedá skutočnosti. Spoločenstvo žiadalo zhotoviteľa, aby našiel také konštrukčné riešenie, ktoré nebude brániť riadnej prevádzke a nebude zvyšovať finančné zaťaženie vlastníkov bytov.

7. Listom označeným ako "Reklamácia zhotoveného diela" zo dňa 15.05.2017 žalovaný ako zástupca vlastníkov bytov a nebytových priestorov predmetného bytového domu uplatnil

u žalobcu reklamáciu diela zhotoveného podľa zmluvy č. XXXXXXXXXX zo dňa 28.07.2014 ako celku, ako aj reklamáciu vykonaných opráv zo dňa 11.05.2017. V tejto reklamacii je uvedené, že dňa 11.05.2017 žalobca vykonal opravy výťahu, ktoré následne vyfakturoval faktúrou č. XXXXXXXXXX a faktúrou č. XXXXXXXXXX. Opravy spočívali v "nesprávnom používaní výťahu", v poruche dverí a pohonu. Žalovaný v reklamacii uviedol, že nesúhlasí s tým, že kamienky vo vodiacej lište počas zimného obdobia spadajú pod pojem "nesprávne používanie výťahu", nesúhlasil s oprávnenosťou vyššie uvedených faktúr za opravu komponentov súvisiacich s týmto typom poruchy a žiadal žalobcu o poskytnutie technického riešenia, ktoré navždy odstráni tento problém. Konštatoval, že má záujem na mimosúdnom vyriešení danej situácie a nechce dospieť do štádia odstúpenia od zmluvy, demontáže výťahov a vracania celej čiastky kúpnej ceny, preto ponúkol žalobcovi dve možné alternatívy vyriešenia problému, a to buď vyhíbenie vodiacej lišty dverí alebo výmena vstupných automatických dverí na prízemí za mechanické dvere.

8. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 261 ods. 1, ods. 8, § 262 ods. 1, § 536 ods. 1, 2, 3, § 554 ods. 1, § 560 ods. 1, 2, 3, 4 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1 až 4, § 54 ods. 1 a 2, § 100 ods. 1, § 101, § 879v Občianskeho zákonníka, § 9 ods. 2 a 7, § 8b ods. 4 zákona č. 182/1993 Z.z. a podľa článku 8 Základných princípov zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v platnom znení (ďalej len "CSP"), § 149, § 151 a § 156 CSP.

9. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobe žalobcu nie je možné vyhovieť a túto je potrebné zamietnuť.

10. Žalobca v spore voči žalovanému uplatnil nárok na zaplatenie sumy 1.316,02 eur s príslušenstvom, ktorý odôvodnil tým, že na základe predmetnej zmluvy na základný servis vykonal opravy výťahového zariadenia, ktoré vyfakturoval predloženými faktúrami a ktoré žalovaný doposiaľ nezaplatil. Žalovaný uplatnený nárok žalobcu neuznal ani čiastočne, pričom v rámci vznesenej procesnej obrany namietal jeho pasívnu vecnú legitímáciu, vzniesol námietku premlčania a namietal tiež, že by k poruchám na výťahovom zariadení dochádzalo konaním vlastníkov bytov a nebytových priestorov bytového domu a mal za to, že je daná zodpovednosť žalobcu za poruchovosť výťahového zariadenia, resp. za vady vykonaného diela podľa predmetnej zmluvy o dielo a zmluvy na základný servis.

11. Pred vyhodnotením oprávnenosti uplatneného nároku žalobcu sa súd prvej inštancie zaoberal, či v žalobe označené strany sú vecne legitímované v spore. V danom prípade nebolo sporné, že dňa 28.07.2014 žalobca a žalovaný ako zástupca vlastníkov bytov predmetného bytového domu uzatvorili zmluvu o dielo, predmetom ktorej bola demontáž starých výťahových zariadení a montáž nových výťahových zariadení v predmetnom bytovom dome. Následne dňa 29.03.2015 žalobca a žalovaný ako zástupca vlastníkov bytov predmetného bytového domu uzatvorili zmluvu na základný servis, ktorej predmetom bolo vykonávanie pravidelnej údržby a servisu určených výťahových zariadení. Posúdiac obsah predmetnej zmluvy na základný servis dospel súd prvej inštancie k záveru, že ide o platne uzatvorený dvojstranný právny úkon, pričom zmluvné strany si v súlade s ustanovením § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka v tejto zmluve dohodli, že podmienky výslovne neupravené touto zmluvou sa riadia ustanoveniami Obchodného zákonníka. Na základe uvedeného je podľa právneho názoru súdu potrebné na predmetný právny vzťah aplikovať predovšetkým ustanovenia § 536 a nasl. Obchodného zákonníka.

12. Vychádzajúc z vyššie uvedeného je v posudzovanom prípade nepochybne daná aktívna vecná legitímácia žalobcu, nakoľko tento v postavení zhotoviteľa uzavrel predmetnú zmluvu na základný servis, na základe ktorej nesporne vykonal opravy výťahového zariadenia v predmetnom bytovom dome, pričom v konaní sa domáha zaplatenia ceny opráv, teda ceny diela, ktorú vyúčtoval predloženými faktúrami. Primárnou a podstatnou skutočnosťou v tomto konaní bolo posúdenie otázky existencie pasívnej vecnej legitímácie žalovaného na zaplatenie fakturovanej ceny diela. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti poukázal na znenie ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (do 31.10.2018 ustanovenia § 8b ods. 4 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov), podľa ktorého správca zodpovedá za záväzky vzniknuté pri výkone správy domu až do výšky splatených úhrad za plnenia alebo do výšky zostatku fondu prevádzky, údržby a opráv v príslušnom bytovom dome. Zodpovednosť za úhradu záväzkov voči zhotoviteľovi diela (rovnako tiež voči iným dodávateľom služieb a tovaru), ktoré obstaráva správca v rámci zmluvy o výkone správy nesie

vlastník bytu alebo nebytového priestoru v bytovom dome iba ak nie sú kryté úhradami za plnenia alebo úhradami preddavkov do fondu prevádzky, údržby a opráv správcovi. Medzi stranami nebolo v tomto konaní sporné, že žalovaný je a aj v rozhodnom čase bol správcom predmetného bytového domu a v posudzovanom prípade sa jedná o záväzok vyplývajúci zo zmluvy, ktorú uzatvoril žalobca ako zhotoviteľ diela so žalovaným v postavení zástupcu vlastníkov bytov a nebytových priestorov predmetného bytového domu ako objednávateľom, teda o záväzok vzniknutý pri výkone správy. Zo znenia tohto zákonného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že správca je pasívne vecne legitimovaný v konaní, pričom rozsah jeho zodpovednosti za plnenie voči žalobcovi je výlučne viazaný výškou splatených úhrad za plnenia, resp. výškou zostatku fondu prevádzky údržby a opráv v príslušnom bytovom dome (k tomu viď napr. rozsudok Krajského súdu Nitra sp. zn. 15Cob/158/2014 zo dňa 05.05.2015). V konaní zároveň nebolo tvrdené ani preukázané v rámci procesnej obrany žalovanej strany, že by sa jednalo o prípad, keď by daný záväzok nebol krytý úhradami za plnenia alebo úhradami preddavkov do fondu prevádzky, údržby a opráv správcovi. Súd prvej inštancie mal aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu a pasívnu vecnú legitimitáciu žalovaného za preukázanú.

13. K žalovaným vznesenej námietke premlčania súd prvej inštancie uviedol, že právny vzťah založený predmetnou zmluvou na základný servis je vzťahom založeným zmluvou o dielo a je nevyhnutné s prihliadnutím na ustanovenie § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka posudzovať ho podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 536 a nasl.). Predmetná zmluva je však zároveň spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože zmluvu uzavrel so žalobcom správca z titulu svojho oprávnenia vyplývajúceho mu zo znenia § 9 ods. 7 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (do 31.10.2018 ustanovenie § 8b ods. 1 citovaného zákona) a objednávateľmi sú však nepochybne jednotliví vlastníci bytov a nebytových priestorov v predmetnom bytovom dome. Správca pri uzatváraní predmetnej úverovej zmluvy konal v mene vlastníkov a na ich účet. Práva a povinnosti z uzavretej zmluvy o dielo vznikli priamo vlastníkom bytov a nebytových priestorov, pričom je teda možné dôjsť k záveru, že kým žalobca ako zhotoviteľ pri jej uzatváraní konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti, vlastníci bytov a nebytových priestorov v bytovom dome pri uzatvorení a plnení predmetnej zmluvy za účelom zabezpečenia servisu výťahových zariadení v ich bytovom dome, v rámci svojej podnikateľskej alebo inej obchodnej činnosti nekonali. To, že za vlastníkov v rámci zákonného splnomocnenia konal správca, ich postavenie nemení, sú subjektom základného hmotnoprávneho vzťahu a v tomto mali postavenie spotrebiteľov (viď obdobný právny názor v rozsudku Krajského súdu Trnava zo dňa 24.11.2021 sp. zn. 25Co/90/2020). Na uvedenom závere nemení nič ani to, že do výšky splatených úhrad za plnenia alebo do výšky zostatku fondu prevádzky, údržby a opráv v príslušnom dome zodpovedá za záväzok z takejto zmluvy správca. Tým je daná zákonná ochrana vlastníkov bytov a nebytových priestorov, že ich finančné plnenia budú správcom použité práve na plnenie záväzkov zo zmlúv uzatvorenými s tretími osobami súvisiacimi s fungovaním bytového domu.

14. Pokiaľ však predmetná zmluva na základný servis je zároveň aj spotrebiteľskou zmluvou tak, ako je to v danej veci, na posúdenie premlčania je potrebné podľa názoru súdu prvej inštancie použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka, pretože je to v prospech spotrebiteľa (premlčacia doba podľa Občianskeho zákonníka je kratšia ako podľa Obchodného zákonníka). Niet žiadneho dôvodu, aby na predmetnú právnu vec nemala dopadať právna ochrana vyplývajúca z § 54 Občianskeho zákonníka (k tomu viď aj rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 21.04.2015, sp. zn. 3 MCdo/14/2014). Premlčanie ako také má stimulovať veriteľa k včasnému uplatneniu práva a inštitút premlčania plní funkciu posilnenia právnej istoty účastníkov právnych vzťahov. Súd prvej inštancie aplikujúc ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že uplatnený nárok žalobcu vyplývajúci z vyššie špecifikovaných faktúr nemožno v tomto spore žalobcovi priznať, nakoľko došlo k premlčaniu práva žalobcu a žalovaný namietol premlčanie po uplynutí premlčacej doby. Zo žalobcom predložených faktúr vyplýva, že tieto boli splatné dňa 10.06.2017 a žaloba bola podaná na súde až dňa 24.03.2021, právo na úhradu týchto faktúr sa premlčalo, pretože k jeho uplatneniu na súde žalobca pristúpil až po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty (odkedy si právo mohol uplatniť prvýkrát, teda nasledujúci deň po dni splatnosti týchto faktúr). Súd prvej inštancie z týchto istých dôvodov zamietol aj uplatnený nárok na úrok z omeškania, nakoľko pri konštatovaní premlčania peňažnej pohľadávky je samotný úrok z omeškania tiež premlčaný ako celok.

Z tohto dôvodu súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu zamietol. V súlade s ustálenou rozhodovacou praxou a so zásadou hospodárnosti a účelnosti konania nepovažoval za potrebné, aby súčasne takúto

žalobu ďalej preskúmaval po vecnej stránke a vyjadroval sa ku ďalším skutočnostiam predneseným stranami v priebehu konania, prípadne vykonal ďalšie dokazovanie.

15. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Žalobca bol v spore neúspešný, keď súd jeho žalobu zamietol v celom rozsahu, nárok na náhradu trov konania má preto v celom rozsahu úspešný žalovaný voči žalobcovi. Súd preto rozhodol tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému v stanovenej lehote náhradu trov konania v celom rozsahu.

16. Proti rozsudku podal odvolanie žalobca a žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 388 CSP a 392 CSP zmenil tak, že žalobe žalobcu vyhovie a zaviazže žalovaného na náhradu trov konania. V odvolaní okrem iného uviedol, že súd prvej inštancie nemal tento vzťah považovať za spotrebiteľský a občianskoprávny, ale za obchodnoprávny. Je nesporné, že účastníkmi zmluvného vzťahu boli žalobca a žalovaný ako právnické osoby a nemal preto aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o premlčaní. Podľa názoru žalobcu by tak mohol rozhodnúť, keby účastníkmi zmluvného vzťahu na strane objednávateľa boli fyzické osoby ako nepodnikatelia, aj keby sa dohodli na posudzovaní vzájomných vzťahov podľa Obchodného zákonníka. Žalobca považuje odvodzovanie a odôvodňovanie občianskoprávneho vzťahu „cez“ právnickú osobu (žalovaného) na občanov ako vlastníkov bytov a nebytových priestorov ako fyzické osoby, za nesprávne a tým aj nesprávnu aplikáciu nesprávneho právneho predpisu, čím súd prvej inštancie nesprávne právne vec posúdil. Podľa žalobcu účastníci zmluvného vzťahu neboli ním žiadnym spôsobom nútení v zmluve dohodnúť jeho posudzovanie podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka. S obsahom zmluvy boli vopred oboznámení, k jej obsahu nemali námietky, zmluva žiadnym spôsobom neobmedzuje vlastníkov bytov a nebytových priestorov, žalobca sa nezbavoval žiadnej svojej zodpovednosti a posudzovanie zmluvných vzťahov podľa Obchodného zákonníka si zvolili dobrovoľne v rámci zmluvnej voľnosti. Žalobca tvrdí, že pri posudzovaní veci by mala byť preferovaná práve zmluvná voľnosť a široko odôvodňované posudzovanie zmluvného vzťahu ako vzťahu spotrebiteľského neprichádza do úvahy. Podľa žalobcu odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP sú dané a podľa jeho názoru prvoinštančný súd v dôsledku aplikácie nesprávneho právneho predpisu vec nesprávne právne posúdil.

17. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný a žiadal napadnutý rozsudok ako vecne správny, zákonný a spravodlivý potvrdiť. Žalovaný sa stotožnil s rozsudkom, a to najmä v časti plynutia premlčacej doby, t.j. právnomu záveru, že na súde uplatnený nárok je premlčaný. Žalobca v odvolaní uviedol, že konajúci súd nemal posudzovať vzniknutý vzťah za občianskoprávny a spotrebiteľský a zároveň uvádza, že takto by sa dal posudzovať len vzťah, v ktorom by vôbec nevystupoval správca (v tomto prípade žalovaný), ale priamo jednotlivé fyzické osoby ako vlastníci bytov. Takáto situácia je vylúčená nielen logicky a objektívne, ale aj právne, keď je ex lege predpokladané zákonné zastúpenie správcom. Toto zákonné zastúpenie nemôže však jednotlivým vlastníkom odňať postavenie spotrebiteľa a toto musí byť zachované. Súd prvej inštancie tak správne vyhodnotil predmetný vzťah ako spotrebiteľský. Zákon totiž nestanovuje vstupovanie správcu do zmluvných vzťahov s cieľom znížiť ochranu vlastníkov (odňať postavenie spotrebiteľa), ale právo naopak, tieto práva zachovať.

18. Ďalšie vyjadrenia podané neboli.

19. Krajský súd v Trenevine ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana v spore, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané pod3a § 359 a § 262 ods. 1 CSP, že spaoa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti pod3a § 363 CSP s uvedením dôvodov odvolania vo veci samej, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

20. V odvolacom konaní preskúmal odvolací súd vec v rozsahu podaného odvolania pod3a § 379 CSP (viazanos? rozsahom odvolania), viazaný odvolacími dôvodmi pod3a § 380 ods. 1 CSP, vrátane svojho oprávnenia preskúmava? vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok z úradnej povinnosti pod3a § 380 ods. 2 CSP, a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny pod3a § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania pod3a § 385 ods. 1 CSP, pretože v danej veci nezistil dôvod k tomu, aby zopakoval alebo doplnil dokazovanie vykonané pred súdom prvej inštancie a nariadenie

pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem. Pod3a § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP odvolací súd verejne vyhlásil vo veci rozsudok.

21. Za aplikácie § 380 ods. 2 CSP posudzoval odvolací súd z úradnej povinnosti, ei konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci, ktorý zistil preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia pod3a § 389 ods. 1 písm. a/ a b/ CSP. Vychádzajúc z obsahu súdneho spisu odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie dodržal v konaní procesné predpisy upravujúce procesný postup o povinnom poučení strany v spore o procesných právach a o procesných povinnostiach, o predvolávaní na nariadené pojednávania za účelom prejednávania veci, pri vykonávaní dokazovania a procesný postup pred skončením dokazovania. Rozsudok súdu prvej inštancie obsahuje náležitosti pod3a § 220 ods. 2 CSP. Postupom súdu prvej inštancie nedošlo k takému nesprávnemu procesnému postupu, ktorý znemožnil stranám uskutočnením patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

22. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie dostatočným spôsobom, zaoberal sa tvrdeniami a dôkazmi strán v spore, dôkazy hodnotil v súlade so zásadami pod3a § 191 CSP a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, keď s poukazom na ním citované ustanovenie žalobu žalobcu zamietol a žalovanému ako úspešnej strane sporu priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Za aplikácie § 387 ods. 2 CSP odvolací súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje. Hlavne poukazuje na ods. 34 až 40 napadnutého rozsudku, v ktorých súd prvej inštancie zrozumiteľne a presvedčivo odôvodnil svoje rozhodnutie. Práve z titulu aplikácie § 387 ods. 2 CSP nie je žiaduce, aby odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zopakoval tie skutkové a právne závery, ktoré sú obsiahnuté v napadnutom rozsudku súdu prvej inštancie a s ktorými sa stotožňuje. Odvolací súd v rámci postupu pod3a § 387 ods. 2 a 3 CSP k odvolacím dôvodom žalobcu uvádza:

23. Žalobca v odvolaní namietal najmä posúdenie vzťahu medzi žalobcom a žalovaným ako správcou bytového domu. Nesúhlasil s posúdením predmetného vzťahu ako vzťahu spotrebiteľského. Odvolací súd dospel k záveru, že posúdenie predmetného vzťahu súdom prvej inštancie bolo správne. Žalovaná pohľadávka vychádza zo vzťahu, ktorý bol založený Zmluvou na základný servis výťahového zariadenia e. 310/15 Sch zo dňa 29. marca 2015. Uvedenú zmluvu uzavrel žalobca ako poskytovateľ služby a vlastníci bytov BD A. XXXX, B. C. B. ako objednávateľ služby, zastúpený žalovaným ako správcou bytového domu v zmysle zákona e. 182/1993 Z.z v znení zmien a doplnkov. Vlastníci bytov pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonali ako podnikatelia v rámci svojej podnikateľskej činnosti, žalovaný ako správca bytového domu A. XXXX, B. C. B. konal ako zákonný zástupca vlastníkov bytov a služby, ktoré boli v zmluve dojednané (pravidelná údržba a servis, kontrola a preventívna údržba zariadenia) boli poskytované vlastníkom bytov, ktorý v predmetnom vzťahu majú postavenie spotrebiteľa.

24. K vyššie uvedenému sa vyjadril aj Najvyšší súd SR v predmetnej veci, keď v uznesení sp. zn. 1Ndob/67/2023 zo dňa 12.6.2024 síce uviedol, že nakoľko rozhodoval spor o príslušnosť, nie je jeho posúdenie povahy sporu pre konajúci súd záväzné, v závere svojho rozhodnutia poznamenal, že predmetnou zmluvou založený záväzkovo-právny vzťah nemožno charakterizovať ako obchodnoprávny záväzok (§ 261 ods. 1 Obchodného zákonníka a contrario). S uvedenou konštatáciou sa plne stotožnil aj odvolací súd. Z dôvodu ustanovenia

§ 261 ods. 1 Obchodného zákonníka je zrejmé, že na to, aby sa urečtený záväzkový vzťah kvalifikoval ako obchodnoprávny, je potrebné posudzovať nielen povahu záväzku, ale aj povahu subjektov daného vzťahu.

25. Vo vzťahu k namietanej vecnej legitímácii správcu odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/61/2023 zo dňa 31.1.2024, ktorý k postaveniu správcu ako nepriameho zástupcu v konaniach pred súdom uviedol: „Nad rámec dovolacieho konania dovolací súd uvádza, že účinnosťou zákona e. 283/2018 Z. z., ktorým sa zmenil zákon e. 182/1993 Z. z., došlo k zmene postavenia správcu. Pod3a právnej úpravy platnej do

31. októbra 2018 správca v súdnych konaniach pri správe domu mal postavenie priameho zástupcu sui generis ex lege (pod3a § 8b ods. 1 zákona e. 182/1993 Z. z.... konal za vlastníkov...). Po prijatí

novely zákonom č. 283/2018 Z. z. účinnou od 1. novembra 2018 (bez prijatia prechodných a záverečných ustanovení), správca má postavenie nepriameho zástupcu (pozri § 9 ods. 7... správca vo vlastnom mene zastupuje a koná na účet vlastníkov bytov...) v konaniach pred súdom. Najvyšší súd poukazuje tiež na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 29. októbra 2019 sp. zn. I. ÚS 428/2019, ktoré v tejto súvislosti konštatuje: „Novelou zákona č. 182/1993 Z. z., zákonom č. 283/2018 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov (účinná od 1. novembra 2018), boli do zákona vložené nové ustanovenia § 9 ods. 7 a 8, v zmysle ktorých správca (aj spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov) najmä pri správe domu koná v mene a na účet vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome. Vzhľadom na problémy aplikovanej praxe pri zastupovaní vlastníkov bytov a nebytových priestorov na súde zákonodarca zmenil spôsob konania správcu (aj spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov) pri súdnych sporoch, a to tak, že správca zastupuje a koná vo vlastnom mene na účet vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome pred súdom a iným orgánom verejnej moci. Z uvedeného vyplýva, že po tejto novele je správca aktívne alebo pasívne vecne legitimovaný zastupovať vlastníkov bytov a nebytových priestorov na súde vo vlastnom mene, no na ich účet. Správca teda bude sám účastníkom konania.“

26. Odvolací súd konštatuje, že žalovaný ako správca bytového domu v tomto prípade konal ako zástupca vlastníkov bytov v zmysle zákona a nie ako podnikateľ, preto sa jedná o spotrebiteľský spor. Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (od 1.7.2024 obchodník so spotrebiteľom). Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3 a ods. 4 Obežníka v znení účinnom do 30. júna 2024). Žalobca pri plnení predmetnej zmluvy konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti a je preto dodávateľom v zmysle § 52 ods. 3 OZ v znení účinnom do 30. júna 2024. Pokiaľ ide o status žalovaného ako spotrebiteľa, odvolací súd poukazuje na závery rozsudku sp. zn. 5Cdo/71/2022 z 31. mája 2023, podľa ktorých o spotrebiteľskú zmluvu pôjde aj v prípadoch, keď do spotrebiteľského záväzku vstupuje spotrebiteľ, ktorý je zo zákona zastúpený kvalifikovanou osobou ako zástupcom pre prípad dojednaní konkrétnych služieb a tovarov a ich dodávky a pod. Takýmto prípadom je aj správca bytového domu, ktorý vychádzajúc zo zmocnenia udeleného vlastníkami bytov a nebytových priestorov v bytovom dome, uzatvára zmluvy a dojednáva konkrétne zmluvné podmienky v mene vlastníkov bytov a nebytových priestorov.

27. Ďalšou odvolacou námietkou bolo nesprávne posúdenie premlčania predmetného nároku súdom prvej inštancie. Premlčacia doba pri spotrebiteľských právnych vzťahoch je v zásade trojročná. Plynie od okamihu, kedy sa právo môže vykonať, teda uplatniť na súde. Z trojročnej premlčacej doby však existujú aj výnimky, napr. pri náhrade škody alebo vydaní bezdôvodného obohatenia, čo nie je meritom daného sporu. Súd prvej inštancie správne uviedol, že právo žalobcu na zaplatenie žalovanej pohľadávky sa mohlo prvýkrát uplatniť nasledujúcim dňom po splatnosti vystavených faktúr, ktoré boli splatné dňa 10.06.2017 a žaloba bola podaná na súde až dňa 24.03.2021. Premlčacia doba začala plynúť dňom 11.6.2017 a uplynula dňom 11.6.2020. Právo na úhradu žalovanej sumy z predmetných faktúr sa premlčalo, pretože k jeho uplatneniu na súde žalobca pristúpil až po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty.

28. Odvolací súd nezistil žiadne dôvody na iné posúdenie skutkových a právnych záverov súdu prvej inštancie, ktoré vychádzajú z obsahu súdneho spisu a dávajú dostatočný podklad vo výroku jeho rozsudku vo veci samej. Odvolacie námietky žalobcu posúdil odvolací súd ako nedôvodné. Súd prvej inštancie dal jasnú a zrozumiteľnú odpoveď na žalobcovu námietku vznesenú v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré boli totožné s odvolacími námietkami. V odvolacom konaní nezistil odvolací súd žiadne dôvody na zmenu alebo zrušenie odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP alebo podľa § 389 ods. 1 CSP. Rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a táto vecná správnosť predstavuje správnu aplikáciu a interpretáciu právnych noriem na základe správne zisteného skutkového stavu.

29. Za skutkovo a právne správny považuje odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie aj vo výroku o náhrade trov konania, o ktorých rozhodol súd prvej inštancie, vychádzajúc zo zásady zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu) a miery úspechu, ktorá sa zisťuje tak u žalobcu ako aj u žalovaného, pričom svoje rozhodnutie zrozumiteľne a jasne odôvodnil.

30. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

31. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný a preto mu odvolací súd priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

32. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) :

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).